

Prettig wantrouwen

Ryan Gander: Now there's not enough of it to go around

T/m 14 mei in Annet Gelink Gallery, Laurierstraat 187-189, Amsterdam. Inl: annetgelink.nl

●●●●●

Je ziet het eigenlijk meteen, als je de Ryan Gander-expositie bij Annet Gelink Gallery binnenloopt. In het midden van de ruimte staat een hoog beeld, opgetrokken uit Ikea-bijzettafeltjes van het type Lack, die als een spiraal op elkaar zijn gestapeld. Sober zijn ze, kaal, recht en licht glimmend in zeker zes kleuren. En toch is het eerste wat je denkt: geen blauw. Waar is het blauw? Dat is opmerkelijk, want er zit ook geen groen tafeltje bij en geen paarse. Blijkbaar ontleende Ikea de kleuren zo precies aan het bekende primaire palet dat de ontbrekend schakel meteen opvalt. Geen blauw. Zou Ikea daar iets mee bedoelen?

Die combinatie van *hardcore* modernistische theorieën met alle-daagse voorwerpen in de sculptuur *Samson's push, or No. VI/Composition No. II* (2011) is typisch voor Ryan Gander (1976). Daar is hij opvallend succesvol mee: Gander, die ooit aan de Amsterdamse Rijksa-

Ryan Gander, 'Your present time orientation (Second Act) – Random abstraction', 2011 Foto Ilya Rabinovich

kademie studeerde, exposeert over de hele wereld en geldt als een van de bekendste postconceptuele kunstenaars van zijn generatie. Zijn werk zit vol met verwijzingen naar de kunstgeschiedenis, op deze tentoonstelling onder andere De Stijl en Degas, maar ook naar weinig bekende schilders als Fritz Glarner en Walter Dexel. Gander verwijst vooral graag naar het optimisme van het modernisme: kunstenaars die oprecht geloofden dat ze met hun werk bijdroegen aan een betere wereld, en aan een betere kunst. Gander speelt gretig met de vraag of het modernisme in dat opzicht heeft gefaald – aan de ene kant laat hij

zien dat allerlei elementen ervan wel degelijk voortleven, tegelijk gebeurt op de manier die de modernisten oorspronkelijk hadden bedoeld. Maar, en dat maakt Ganders werk prettig, dat hoeft niet per se een probleem te zijn. De huidige postmoderne wereld is anders dan verwacht, niet beter. Wat Ganders werk intrigerend maakt is dat hij, vanuit zijn worsteling met de oude ideologie, een prettig wantrouwen heeft ten opzichte van objecten – altijd een leuke eigenschap voor een beeldend kunstenaar. Zo legt Gander een kopie van Degas' *Ballerina* als een spelend meisje op de vloer

(veel natuurlijker eigenlijk), en exposeert hij een grote glazen koker waarin de zaden zitten van twee planten die elkaar, mochten ze opkomen, genadeloos zouden vernietigen. Speelsheid met een fundament is het, kunstwerken waarvoor je even wat moet doen, maar die je blik uiteindelijk verlichten.

HANS DEN HARTOG JAGER

Portretten van afval

C.A. Wertheim: Het Boze Oog

T/m 7 mei in Galerie Cokkie Snoei, Hazenstraat 11, Amsterdam en t/m 8 mei Mauritsweg 55, Rotterdam. Inl: www.cokkiesnoei.com

●●●○○

Gekreukeld aluminiumfolie, warmhoudbakjes van de afhaalchines, doppen van petflessen, flessenragers en kroonkurken. A.C. Wertheim gebruikt in haar werk afvalmaterialen die ze op straat heeft gevonden tijdens haar bijbaantje als postbesteller. Voor de tentoonstelling *Het Boze Oog* maakte Wertheim een serie (zelf-)portretten en bloemstillevens op doek en papier. Een gezicht van aluminiumfolie met een mes in de hand op een lijfje dat is gemaakt van een zilverkleurig bakje. Op het eerste gezicht ziet het er grappig uit,

maar als je langer naar de voorstellingen kijkt, zie je ineens dat er rode tranen uit ogen druppelen en dat ziekenhuisattributen stille verwijzingen zijn naar ziekte en verpleging. Het thema van het Boze Oog ontstond geleidelijk in haar hoofd toen zich in Wertheims leven nare gebeurtenissen voordeden. Haar kat stierf, haar moeder kreeg borstkanker.

De bloemenvazen van vrolijk gekleurde afvalmaterialen verbeelden de naar het ziekenhuis meegebrachte boeketten. Behalve doppen en kurken zijn er ook apotheekzakjes en plastic druppelaars in verwerkt. De portretten zijn vierkant gevormde hoofden met gekleurde vezels als haren. Wertheim maakt ook fotocollages. Zo is het onderste deel van de man in *Homelux /fruca fresh* een foto van gladde zwarte benen en vreemd gevormde schoenen. De man is verder erg harig, en het bovenlichaam bestaat uit een massa gekleurde vezels. Boven in het gezicht staren twee opvallende witte oogballen met groene irissen je aan. Linksonder is nog net de staart van een uit het beeld verdwijnende zwarte kat te zien. Ontroerend is het zelfportret van een vrouw met een roze lijf tegen

een perzikkleurige achtergrond. De ogen droef, de mond kwetsbaar, de haren in onregelmatig plukken op en om het hoofd. Wertheim heeft geen foto's nodig om zichzelf zo treffend te portretteren, vertelt ze. Ze doet alles uit het hoofd. Het werk intrigeert, maar stemt door het onderwerp ook treurig. Een uitzondering is *Black Bird*, het grappige vogeltje met de enorme oogbal dat op de uitnodiging van de tentoonstelling staat. In elkaar gedraaide vezels stellen zijn veertjes voor en het diertje balanciert op fragiele luciferpootjes.

C. A. Wertheim, 'Stilleven nr. 2.', 2010

Hiermee krijgt hij een vertederende aanblik en zorgt hij toch nog voor een vrolijke noot.

MARION VAN EEUWEN

Nieuw

Terry Rodgers Onder de titel *The Fluid geometries of Illusion* exposeert Torch gallery in **Amsterdam** werk van schilder, fotograaf en videokunstenaar Terry Rodgers. In zijn werk besteedt Rodgers veel aandacht aan de wereld van schoonheid, seks en geld. Met beelden van halfnaakte vrouwen omringd door hitsige mannen, glitter en glamour, belicht Rodgers het verlangen, de decadentie van de huidige maatschappij. Uitwassen die volgens hem geen geluk brengen. T/m 4 juni, Lauriergracht 94, Amsterdam. Inl: www.torchgallery.nl

Jan Andriess & Winnie Teschmacher De Ketel Factory in **Schiedam** brengt twee kunstenaars samen in de tentoonstelling *Waarnemen waarnemen*. Het werk van Jan Andriess gaat over stilte, licht en zwaartekracht. Zijn tekeningen en schilderijen zijn een spel van water en licht, een streven naar helderheid en eenvoud. Winnie Teschmacher experimenteert met objec-

ten van glas. Zij blaast en vervormt het glas en werkt met licht en verschillende dimensies.

T/m 29 mei, Hoofdstraat 44, Schiedam. Inl: www.ketelfactory.nl

Paul van der Eerden Onder de titel *Affinities* toont Wallgallery in **Rotterdam** vanaf 17 april tekeningen van Paul van der Eerden samen met werk dat de kunstenaar heeft verzameld. Van der Eerden maakt uiteenlopend werk, van realistisch tot abstract.

T/m 26 juni, Wijnbrugstraat 330, Rotterdam. Inl: wallgallery.wordpress.com

Gabriel Lester Bij Galerie Fons Welters in **Amsterdam** is het werk te zien van Gabriel Lester. De tentoonstelling is opgebouwd rondom het thema voorspoed als een vorm van kans of geluk, een willekeurige kracht die het leven van mensen kan beïnvloeden. T/m 14 mei, Bloemstraat 140, Amsterdam. Inl: www.fonswelters.com

Armando Bij Galerie Rob de Vries in **Haarlem** zijn van 15 april tot en met 8 mei schilderijen te zien van de veelzijdige kunstenaar Armando. Het werk is gemaakt in 2011 en 2010. *Spaarnwouderstraat 47, Haarlem*. Inl: www.galerierobdevries.nl